

РЕШЕНИЕ

№ 6085

гр. София, 21.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова- Десподска
Николай Димитров**

при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4735** по описа за **2022** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. В. Р. – [населено място], район „П.“, [улица], чрез представител по пълномощие адв. А. З. от САК, срещу решение от 28.03.2022 г., постановено по н.а.х.д.№ 4241/2021 г. от СРС, НО – 112-ти състав.

С оспореното решение е потвърдено НП № 20-4332-029328/30.10.2020 г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“-СДВР, в частта, с която за нарушение на чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП на касатора са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2 000 лв. и „лишаване от правоуправление на МПС“ за срок от 24 месеца, и в частта, с която за нарушение на чл.174, ал.3, пр.3 ЗДвП на Р. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000 лв. и „лишаване от правоуправление на МПС“ за срок от 24 месеца, а в частта, с която на касатора е наложено наказание за нарушение на чл.103 ЗДвП размерът на глобата е намален от 200 лв. на 100 лв. и „лишаване от правоуправление на МПС“ е намалено от 6 месеца на 2 месеца.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е необосновано, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съдопроизводствени нарушения. Районният съд е обсъдил повърхностно доказателствата по делото и решението е немотивирано. Неправилно е изяснена фактическата обстановка, поради което погрешно са приложени материалния и процесуалния закони. Липсва единство при описание на

нарушението в АУАН и НП и квалификацията му по чл.174, ал.3 ЗДвП. АНО е смесил съставите на нарушения по чл.174 и НП е абсолютно неразбираемо. Неправилно съдът не е присъдил разноски за изменената част. Моли съдът да отмени изцяло НП и претендира присъждането на разноски и за двете съдебни инстанции.Представя списък с разноски за настоящата инстанция

Ответникът - редовно призован, не се явява, не се представлява и не заявява становище по жалбата.

Представителят на прокуратурата счита, че жалбата е неоснователна и недоказана.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Разпоредбата на чл. 63в от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост” не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Приетата от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и от показанията на разпитаните свидетели Д., В., Ц. и Т.. Установено е, че на 14.10.2020 г., около 16,25 ч. касаторът е управлявал лек автомобил „Тойота“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]като на кръстовището с [улица]бил забелязан от полицейските служители и един от тях – свид. Г. Д. подал сигнал със стоп палка, но касаторът не спрял и продължил към дома си в [населено място]. Полицейските служители го последвали с включени светлини и звуков сигнал. Достигайки до дома си Р. излязъл от автомобила и бягайки се прибрал в къщи. Бил извикан екип за съдействие и служител на КАТ предложили на касатора да бъде изпробван с дреггер за алкохол и наркотици, но Р. отказал и двете. Издаден му бил талон за кръвно изследване, но касаторът не се явил в лечебното заведение и не е дал проби за изследване. Свид. Ц. съставил АУАН № 357356/141.10.2020 г. за нарушения на чл.103, чл.150 и чл.174, ал.3 ЗДвП. Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана

административнонаказателната отговорност на касатора.

Този извод е правилен.

Неоснователно е оплакването за допуснати процесуални нарушения. Твърденията за липса на единство при описанието на нарушението и дадената правна квалификация не намират опора в доказателствения материал. Описанието в НП на извършените от касатора нарушения е пълно и подробно и дава възможност на Р. да разбере в какво точно е обвинен. Налице е и пълно съответствие между словесното описание на нарушенията и дадената от административнонаказващия орган правна квалификация.

Неоснователно е оплакването за неясна фактическа обстановка и немотивираност на решението. Приетите от въззивния съд факти се основават на показанията на разпитаните свидетели-очевидци и в тази насока съдът е изложил убедителни мотиви защо кредитира тези показания, а не следва да се вземат под внимание показанията на свид. Т., които мотиви настоящата инстанция споделя изцяло.

Неоснователно е и оплакването за неправилна правна квалификация. Следва да се има предвид, че съгласно Тълкувателно решение № 13/20.12.2021 г. на ВАС „отказите по чл. 174, ал. 3 от Закона за движението по пътищата на водач за извършване на проверка за наличие на алкохол и/или наркотици в кръвта са две самостоятелни административни нарушения, като в този случай е приложима нормата на чл. 18 от Закона за административните нарушения и наказания“. Както административнонаказващият орган, така и въззивният съд са се съобразили с това тълкувателно решение и правилно е дадена правната квалификация на всяко едно от извършените от касатора нарушения.

Съдът намира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентни административни органи в кръга на предоставените им правомощия.

С оглед гореизложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По разноските

Съдът намира за неоснователно искането за присъждане на разноски за частта от решението на СРС, с която НП е изменено. Такива разноски биха се присъдили, ако НП в т.1 е отменено, но в настоящия случай то само е изменено, т.е. потвърдено е извършването на нарушение от касатора. В такъв случай не следва да се присъждат разноски.

Предвид изхода на спора не е дължимо на касатора присъждането и на разноски за адвокатско възнаграждение по представения списък за настоящата инстанция.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка чл.63в от ЗАНН с Административен съд София-град,Х.-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28.03.2022 г., постановено по н.а.х.д.№ 4241/2021 г. от СРС, НО – 112-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :